

בא אצלי גם Ewain Smith ושתי נשים מארה"ב, עורך

Ecumenical Studies - על יחס יהודים ונוצרים.

בא שיף לראיין אותי מטעם הצופה. סיפר לי שהאבא החליף אהי מכתבים

על שפינוזה לפני כמה שנים.

23.1.69, יום ה'

לאחר שהחבר בבית ברל אמר לי לפני ימים אחדים שלו אין רשות לתת

דברי חברים אחרים מהפרוטוקלים / נתן לי רק דברי - שישנם אצלי כבר מזמן רב)

ויעצתי לו לפנות לברקת, כי הוא מסונה על הארכיון בבית ברל. טלפנתי היום

לברקת והוא אמר לי שעליו להחיעץ עם חבריו: שאול אביגור, זלמן ארן, כי הם

ממונים יחד איתו. חששתי שלא אקבל. בערב טלפן לי ברקת שדיבר עם שאול ועם

זיאמה - ואקבל כל החומר.

24.1.69, יום ו'

בערב השתתפתי במועצה הדו-שנתית של המכבי. לאחר הברכות הייתי הנואם

היחיד דברי נמשכו שעה וחצי. ציינתי שהמכבי הראשון (החשמונאי כתב שמו בק'

ולא ב-כ', אבל אין זה מחייב מכבי לשנות שמו. עמדתי על שלושת הצרכים הגדולים

מרי השנויים של מלחמת ששת הימים :

נוספו שטחים שאנו אחראים להם, ובהם 994.735 חושבים, נוסף על 324.300 ערבים
 ששוכנים כבר בחוף מדינת ישראל. אם הילודה גם להבא תשאר כמו שהיא עכשיו -
 יוכפל מספר הערבים, בשמונה עשרה שנים. בשנת 1951 היתה הילודה בקרב יהודים
 26.3 לאלף, בקרב הערבים 37.8 לאלף, בשנת 1967 אצל היהודים 14.9 לאלף, אצל
 הערבים 43.4 לאלף. בסוף 1949 היו 160.000 ערבים במדינה, בסוף 1967
 324.300 (לא מעליה אלא מילודה, ולפי זה יהיו בעוד 18 שנה 2.638.070 ערבים
 בשטחינו. גם העבודה תצא לאט לאט מדינו - כי אם כי לא סיוענו השטחים -
 אנו נוהגים - וזה הכרחי - ביחס לערבים הנוספים כאילו היו אזרחים, ולאט לאט
 הם כובשים העבודה, הנוער הולך יותר ויותר ללמודים בב"ס תיכוניים ועליונים
 ומבלי שנדאג מעכשיו לחינוך טכנולוגי משוכלל שיאפשר לפועל יהודי אחד לעשות
 עבודה של 10 פועלים לא רק בחקלאות, אלא בבנין, בחעשיה, בסלילת דרכים,
 בספנות וכו', אולם הצורך הגדול הוא - עליה גדלה. עד מלחמת העולם השנייה
 באו העולים בעיקר מאירופה, אחרי השואה של הנאצים - בעיקר מאסיה ואפריקה.
 בארצות אלה, פרט לדרום אפריקה נשארו רק 200.000 - 250.000 יהודים. העליה
 מרוסיה עדין סגורה, אם כי בחדשים האחרונים באו כשלוש מאות איש. עיקר העליה
 צריכה לבוא מארצות הרווחה (ארה"ב, קנדה, אמריקה לטינית, מערב אירופה,
 אפריקה הדרומית) שבהן יושבים כשמונה מיליון איש. היבוא? עכשיו כמעט כולם
 נעשו "מרכסיסטים" וסוענים שלא תיחכן עליה גדולה מארצות הרווחה. אני שולל
 זאת. העליה הגדולה הראשונה באה בימינו דווקא מארצות הברית - אלה
 המתנדבים לגדוד היהודי במלחמת העולם הראשונה שרצו להשאר בארץ, אבל ההנהלה
 הציונית, (אז "הוועדה הציונית") משום מה לא ראתה בהם צורך. בשנות השמונים

של המאה הי"ט התחילה הגירה המונית יהודית מאירופה – הגרו מיליונים, בעיקר לארה"ב, מעט מאוד לא"י. היו שני מגיעים לעליה: הלחץ (גורם חשוב ביהדות המזרח – אסיה ואפריקה) וכיסופים משיחיים, הגורם לעליה עם יסוד המדינה נוסף גורם שלישי: כוח המשיכה של המדינה. בימי תרכיה והמנדט הבריטי יהודי א"י לא שמשו גורם לקליטת העליה, בימי המנדט היתה העליה בידי ההנהלה הציונית, כי הממשלה הבריטית לא התענינה כל כך בגידול העליה, ורוב הזמן רק הפריעה. כשקמה המדינה היו חברי ממשלה בודדים ובחוס אנו – שדרשו העברת העליה למדינה ולממשלה, כי עליה תלויה בקליטה, וקולט העם בהדרכת הממשלה. חברי לא שמעו לי, מפני הרגל ומפני אחד שזה יחליש התנועה הציונית. אולם אחרי מלחמת ששת הימים נשתנה המצב. היתה התעוררות גדולה ובאו עולים – ורבים התאכזבו – כי איש לא טיפל בהם. נשיא ההסת" הציונית, ראש הממשלה ויו"ר ההנהלה הציונית החליטו שהעליה תישאר בידי ההנהלה, אולם חזקה דעת הקהל שהעליה תעבור לממשלה – ועשו "פשרה" – עליה להנהלה הציונית, קליטה לממשלה. זהו אבסורד. אין עליה בלי קליטה, והקליטה תלויה בעם ~~הממשלה~~ ובממשלה, שעליה לגייס העם לקליטה, כל חלקי העם.

המדינה משמשת כוח מושך – אבל כוח זה יגדל – על העם להזדוין לקלוט

עולים, בהדרכת הממשלה, וכוח המושך של המדינה, התחזקותו או להיטף תלוי בכך

אם יהיה עם סגולה. רק עם סגולה ימשוך. לא רק העליה תלויה בטיבו של העם,

אלא מעמדנו הבינלאומי. אנו מעטים, ובכמות אף פעם לא נשתווה עם שונאינו חרוצים

להשמידנו. נחגבר אליה באיכותנו, אם נדאג לחזוקה. יש עכשיו סימנים, ואחר

שכבר מתחילה הממשלה בשביל הבחירות של סוף השנה להשתמש בצבא, כמו שעשו
בבחירות לכנסת הששית. זה עלול להרוס את הצבא עצמו – המפעל המשובח ביותר
שבצענו בעשרים השנים הראשונות, כי זה יקטין את האמון של הצבא בממשלה,
הצבא משרת אך ורק את העם, ולא מפלגות, ולכן קיומנו חלוי בכשרנו וברצוננו
לקיים נבואת ישעיהו: "ואתנך לברית עם ולאור גויים", אנחנו מסוגלים לשניהם –
אבל בחנאי שהממשלה חתיה מפשלת סגולה. מתאו כף בהחלבות פמושכת בגפר נאומי.

25.1.69

הבוקר הצטרפתי לאורחי פרופ. קציר – נכדו הראשון נמול היום בחל-

השומר. היה קהל עצום.

27.1.69, יום ב'

חזרתי הבוקר לשדה-בוקר.

29.1.69, יום ד'

סיימתי הערב מכתבי לגולדה. הוא חופס 25 עמודים. החקשיב הפעם לדברי?